

Het Basisinkomen

Grund-Einkommen

Ein Film-Essay von Daniel Häni und Enno Schmidt

Tekstbewerking door de
Vereniging Basisinkomen en
Jan Sterenborg

Versie 12.0

De tekstbewerking behandelt niet de hele film¹ maar start op 0:58:57 waar het gaat over het scheiden van inkomen en arbeid en het scheppen van waarde. In dit stukje worden de voorbeelden gegeven over een andere manier van belastingheffing.

¹ Zie voor de film met Nederlandse ondertitels:

https://www.youtube.com/watch?time_continue=721&v=ExRs75isitw

Inleiding

Na twee wereldoorlogen en nu dan een mondiale economische crisis, dringt langzaam het besef door dat het anders moet. De oude aanpak werkt niet meer: door mechanisering, industrialisering, automatisering en globalisering is onze wereld fundamenteel veranderd. Er zijn in Europa en zeker in Nederland te weinig banen en het aantal banen zal steeds meer afnemen. Hoe kunnen we nu opnieuw onze maatschappij inrichten zodat er geen tweederangs burgers ontstaan?

Dat kan door burgers rechten te geven. En het eerste en meest fundamentele recht voor ieder mens is het recht op een inkomen. Als wij als mens geboren worden, worden we direct door onze moeder verzorgd helemaal gratis, dus de zorg gaat aan alle prestaties vooraf. De zorg is de basis van ons leven. En zo heeft de overheid ook een zorgplicht omdat de overheid over alle burgers gaat. Nu willen politici en bestuurders ons doen geloven dat wij als burgers zorgplicht hebben maar dat is misleidend. De enige met plichten is de overheid, de burgers hebben rechten en dragen als het goed is verantwoordelijkheid. De onafhankelijke rechter is de enige instantie die die plicht van de overheid kan afdwingen. De rechter is er ook om ons burgers tegen de willekeur van de overheid te beschermen. Dit zijn allemaal principes van de rechtsstaat; een staat waarin alle burgers voor de wet gelijk zijn. Grote groepen binnen deze rechtsstaat worden door deze staat betaald of je nu koning of burgemeester bent, onderwijzer, leraar, professor, wethouder, ambtenaar of uitkeringsgerechtigde allemaal worden we door diezelfde overheid betaald en zelfs medewerkers van woningbouwcorporaties worden middels de woonkostentoeslag indirect door deze overheid betaald. In feite zijn alle genoemden uitkeringsgerechtigden.

Het geven van een recht aan burgers wordt het beste uitgedrukt door middel van een basisinkomen, een inkomen om van te leven, een inkomen zonder arbeidsdwang. Ieder mens is dan vrij om middels arbeid dit inkomen aan te vullen. Dat is afhankelijk van ambitie en mogelijkheden. De arbeid zelf wordt direct goedkoper omdat er al bestaanszekerheid is en de loonbelasting afgeschaft wordt.

In het volgende stukje wordt middels voorbeelden duidelijk gemaakt dat als we onze belastingheffing anders vormgeven we dan het basisinkomen kunnen realiseren.

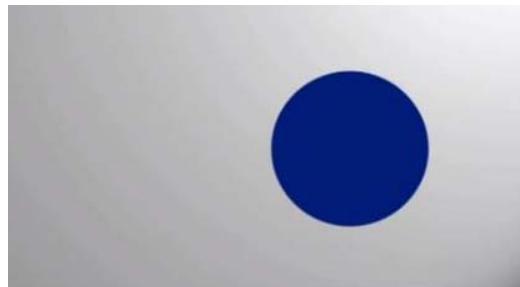
De belangrijkste stappen zijn:

- werk en inkomen scheiden
- afschaffen van de inkomstenbelasting
- pas bij de aankoop van een product of dienst de belasting heffen middels de BTW. Dus de koper betaalt belasting en niet de maker van het product of de leverancier van een dienst.
- De verhouding mensenarbeid en machinearbeid zal veranderen, nu wordt er op menselijke arbeid belasting geheven maar niet op machinearbeid. Met de invoering van het basisloon wordt dit in evenwicht gebracht.

Het scheppen van waarde. (zie de bijlage)

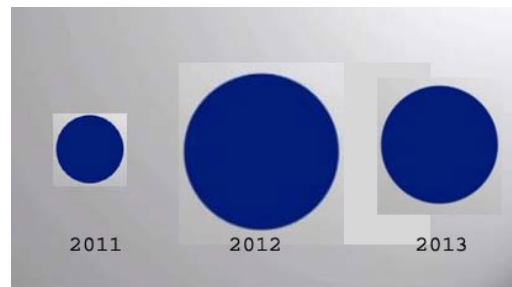
Werk en inkomen scheiden -
- dat doet het basisinkomen

Maar hoe moet je dat in een samenleving organiseren?

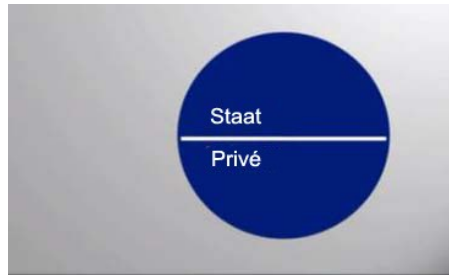
Het scheppen van waarde

De cirkel staat voor de toegevoegde waarde in een economie
Hoe productiever ze is, hoe groter de cirkel is.

Toegevoegde waarde van een economie noemt men datgene, wat in de loop van een jaar in een land aan diensten en goederen wordt geproduceerd, verder verwerkt en vervolgens ook verkocht wordt.

Deze toegevoegde waarde kun je opsplitsen in een staatsdeel en een privédeel.

Toegevoegde waarde verdeling

Ongeveer de helft van de gezamenlijke toegevoegde waarde gaat via belastingen en heffingen naar de Staat.

Daarmee betalen we onze scholen, de politie, sociale voorzieningen en alle verdere diensten, die we als gemeenschap willen dragen. (leger, universiteiten, het ambtelijk apparaat, de burgemeesters, de wethouders, de rechters, de officieren van justitie, de politici, ambassadeurs en medewerkers, onderwijzers, leraren, professoren, wetenschappelijke medewerkers etc. etc.) Het zou goed zijn deze lijst van mensen die door de overheid betaald worden eens helemaal uit te schrijven.

Diensten, die we op een democratische wijze vaststellen ten behoeve van ons

allen. In Zwitserland bedroeg het staatsaandeel in 2005 36%

In Zweden 56%

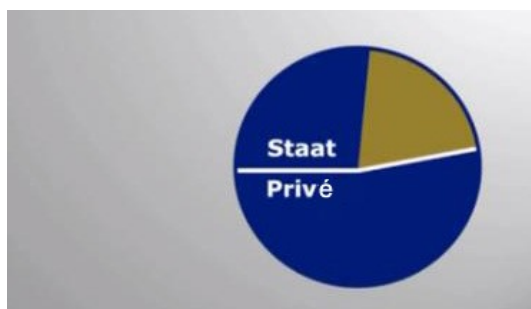
In Oostenrijk bedroeg het precies de helft van de toegevoegde waarde, 50% En in Duitsland en in Nederland lag het op 47%

Hoe zou dit er gaan uitzien met een basisinkomen?

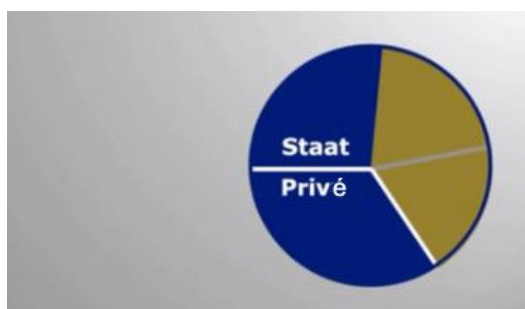
Wat betreft de inkomens, die de Overheid uitbetaalt, zou de invoering van het Basisinkomen slechts een verandering in de manier van uitbetalen zijn.

Want het geld voor deze inkomens is al via de bestaande belasting bij de Overheid beschikbaar

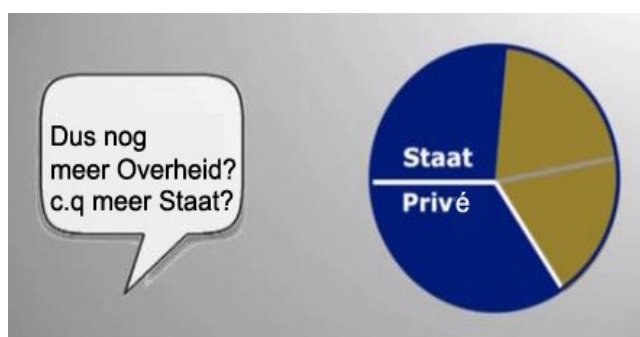
Ook nu betaalt de Overheid deze inkomens uit de belastinggelden.

De gelden voor de inkomens van het particuliere bedrijfsleven zijn nog niet bij de Overheid om vervolgens als het basisinkomensgeld uitgekeerd te kunnen worden. Het moet eerst middels belasting naar de Overheid toe, zodat het als basisinkomen uitbetaald kan worden.

Daardoor wordt de hoogte van de overheidsuitgaven hoger. Betekent dat, nog meer Overheid? Nog meer Staat?

Het betekent: *minder* overheidsbemoeyenis – *minder* controle en paternalisme, *minder* administratie.

De overheid is m.b.t. het basisinkomen alleen curator en degene die het wettelijke recht waarborgt.

Maar de belasting wordt hoger! (het belastingaandeel wordt meer) En welke belasting zou dat kunnen zijn?

Milton Friedman had het idee om een soort van basisinkomen door de hogere inkomstenbelastinggroepen te laten financieren. Dus de mensen die veel verdienen en dus veel inkomstenbelasting betalen compenseren de mensen die weinig verdienen door een deel van die inkomstenbelasting uit te betalen aan de minder verdienende mensen.

Huishoudens met een laag inkomen zouden in dit plan inkomstenbelasting uitbetaald krijgen.

Negatieve inkomstenbelasting noemde hij dat.

Zijn model domineerde tot in de jaren 1990 de debatten over de financiering van een basisinkomen.

Het werd bedacht in de jaren '60 en werd in de Verenigde Staten bijna ingevoerd. Het model van Friedman werkt niet omdat niemand eigenlijk gedwongen wil worden om voor een andermands inkomen te werken. Het was binnen de kapitalistische wereld in feite een socialistische gedachte.

Het basisinkomen werkt via een gemeenschappelijk aanvaard algemeen recht en is dus in die zin direct acceptabel, er kleven geen kapitalistische of socialistische denkmodellen aan vast. Hoewel de uitwerking pas echt sociaal genoemd kan worden. Met echt sociaal wordt bedoeld dat het niet tot stand gekomen is op basis van medelijden of van bovenaf opgelegd wordt.

Vijftig jaar later zou een financiering via de inkomstenbelasting steunen op iets wat trendmatig steeds verder afneemt – *de betaalde arbeid*. (De betaalde arbeid neemt af door: mechanisering, industrialisering, automatisering en globalisering)

Zo ziet het er vandaag de dag uit met de verzorgingsstaat:

Meer werklozen betekent *minder* belasting inning uit de inkomstenbelasting!

Hogere inkomstenbelastingen belasten de loonarbeid nog *meer*.

Het is een vicieuze cirkel.

De absurditeit van de inkomstenbelasting is, dat het de prestatie belast en daarmee haar eigen basis ondermijnt c.q. opeet.

De kat bijt zichzelf in de staart

Welke belastingen zouden het vandaag de dag dan wel kunnen zijn?

Laat we eens naar een concrete onderneming kijken.

Een café, in Basel:

Meer dan 1000 klanten per dag,
40 personeelsleden,
35 miljoen Franken omzet per jaar

En hoe zit het met de belastingen?

Daniel Hüni: Belastingen zijn in een onderneming altijd kosten.
En alle kosten moeten door de verkoop worden goedge maakt anders heeft men al snel geen onderneming meer.

In principe bestaan er drie belastingvormen:

- een daarvan is de BTW, die wordt direct door de consumenten betaald
- en verder zijn er de sociale lasten
- en de loon- c.q. inkomstenbelasting.

De BTW (MwSt) staat op ieder kassabon en is voor iedereen zichtbaar

```

Klant: 1000 Janssen
BTWnr: 12.34.56789b01

Verkoper: Team1
Bon : 1.2    23-07-2008 14:35:23
-----
00010009 UUBar Long
range barcode scanner
CCD USB
1,00 *    65,00    65,00 4
-----

Excl. Btw    € 54,62
6,0% Btw    0,00
19,0% Btw   10,38
Totaal      € 65,00
  
```

```

-----
TOTAL          1          55,00 SFR
BAR            55,00 SFR
=====
MwSt  7,60 % =    3,88 von  55,00 SFR
-----
Vielen Dank für Ihren Besuch!
  
```

Voor de onderneming is de BTW geen kostenfactor en staat ook niet op de exploitatierekening.

En hoe zit het met de sociale lasten?

Daniel Hüni: Hiermee doe ik net alsof de medewerkers en de onderneming ieder de helft van de afdracht betalen.

Voor de medewerker schrijf ik dit zo op zijn loonstrook, het is zo voorgeschreven, ik kan helemaal niet anders en natuurlijk ook in de boekhouding.

Het geld wordt voor de werknemers en de onderneming door de onderneming betaald en komt, zoals gezegd, van de klanten.

Het geld voor de inkomstenbelasting krijgen de medewerkers daadwerkelijk uitbetaald, voor ze het geheel of gedeeltelijk (afhankelijk van de aftrekposten) aan de belastingdienst overmaken.

En vanzelfsprekend wordt ook de inkomstenbelasting in de verkoopprijs doorberekend.

Wat betaal ik dan, als ik een Latte Macchiato drink?

En Latte Macchiato betekent letterlijk: Gevlekte Melk, melk met een koffievlek. Die kost hier in Zwitserland 5,20 Frank.

Een vierde van de prijs dient tot dekking van de infrastructuur.
 Dat zijn de kosten voor het gebouw, voor energie, meubilair en servies. Een ander kwart in de prijs is voor de productkosten: Dat is de melk, de koffie en wie wil, ook nog de suiker.
 Het grootste aandeel in de prijs bestaat uit loonkosten, dat is voor de bediening, maar ook voor diegene, die schoonmaken en die het geheel organiseren.
 Daarbovenop komt dan nog de BTW. In Zwitserland slechts 7,6%
 Dat is de belasting, die pas betaald wordt, als de klant koopt.
 Dan wordt dus alle moeite en kosten van de toegevoegde waarde uitbetaald.

Als namelijk de ober net van te voren het dienblad uit zijn handen laat vallen, dan was dat met de toegevoegde waarde gebeurd, ook al is er vanaf de Alpenweide tot hierheen een hoop werk in de Latte Macchiato gestroomd.
 Een gemorste Latte Macchiato – is geen Latte Macchiato
 En er is ook geen BTW op geheven.

De BTW staat aan het *einde* van de waarde toevoeging en is duidelijk aangegeven. Maar er zijn ook andere belastingen in de prijs, die men niet ziet, en die gaandeweg de waardevermeerdering geheven worden.

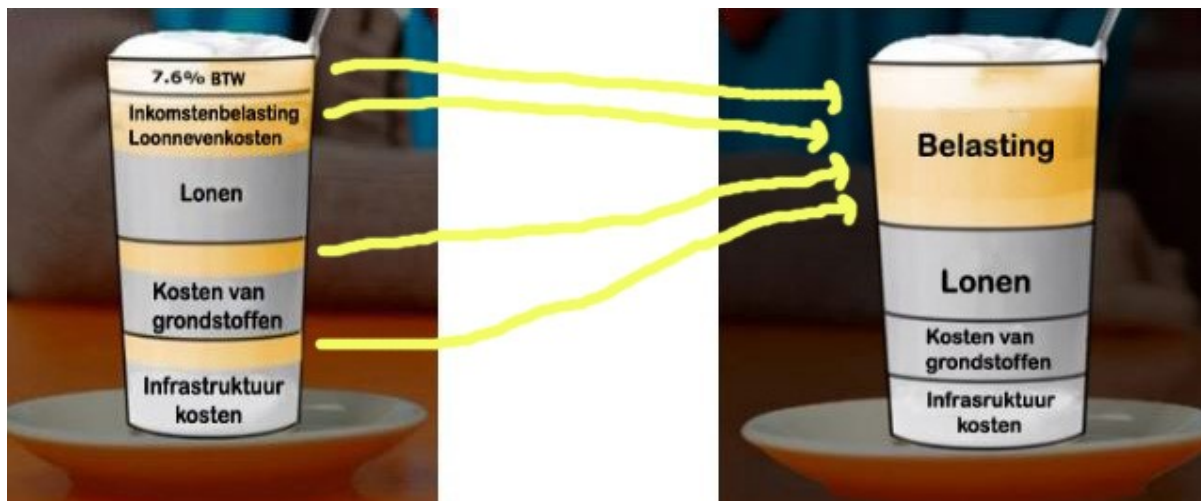
In de loonkosten zijn dat de inkomstenbelasting, loonbelasting en sociale afdrachten. In de productkosten zitten echter ook belastingen, want ook daar worden inkomsten betaald, daarover worden ook belastingen geheven, en die worden ook in de prijzen doorberekend.

Precies zo is het met de kosten van de infrastructuur. De consument betaalt.

Want pas wanneer de consument geld uitgeeft, is dat het geld, waarmee al het andere betaald wordt, ook de belasting.

Hoe zou het eruitzien, als we dat proberen duidelijk te maken?

Alle belastingen links samengevoegd tot één schijf rechts

Zou de belasting “zo” in één bedrag voor eenieder zichtbaar zijn (rechtse plaatje) net zoals nu de BTW die pas aan het einde van de waardevermeerdering verschuldigd is, dan zou de belastingdienst pas dan in de rijpe appel bijten en niet al van te voren eraan knabbelen.

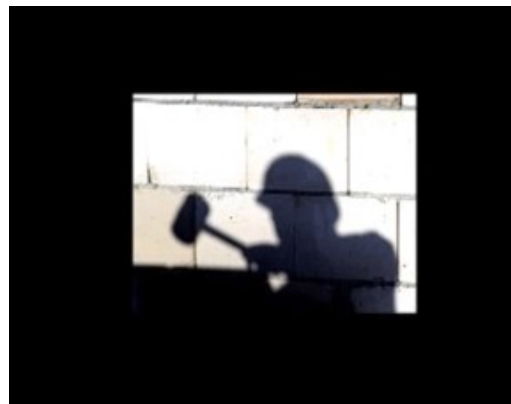
Dan zou ook iedereen in de prijs kunnen zien hoeveel geld hij bijpast aan zijn Staat en eraan meebetaalt.

De democratie krijgt bij de kassa zijn beslag.

Aan de kassa is iedereen gelijk.

Zwartwerk bestaat niet meer want dan wordt op arbeid geen belasting meer geheven, de belasting zou nog slechts de BTW zijn.

Maar *zwart verkopen* zou zeer aantrekkelijk zijn.

In plaats van 40 Euro bij de kapper, onderhands nog maar 20 Euro betalen? Dat scheelt een hoop.

Waar geen bonnetjes gegeven worden, kan de hoge eindbelasting ook ondermijnd worden.

Als er echter alleen maar deze belasting zou zijn, dan zou ook de fiscale opsporing *makkelijker* en *effectiever* zijn.

Alleen belastingadviseurs zijn dan niet meer zo nodig.

Veel bureaucratische inspanningen in het bedrijf en in het financieel beheer zouden afnemen.

Georg Vobruba: in een onbegrensde wereld heeft het als overheid alleen maar dan kansen duurzame belastingen te innen, als zij een belastingbron kan aanboren, die niet weg kan lopen.

Deze belasting, die niet weg kan lopen, is de BTW.

Hij wordt inbaar daar waar de consument zijn geld uitgeeft.

Daarom kan men de BTW ook *uitgave- of consumentenbelasting* noemen.

Deze belasting betaalt niet, diegene die de Latte Macchiato *brengt*, maar diegene die hem *drinkt*.

De inkomstenbelasting daarentegen doet, alsof mijn inkomen de opbrengst van mijn werk is; omdat dat hetgene is, wat ik mee naar huis breng.

De inkomstenbelasting is de belasting van de zelfverzorging, de zelfvoorziening of de zelfredzaamheid.

De inkomstenbelasting is
de belasting van

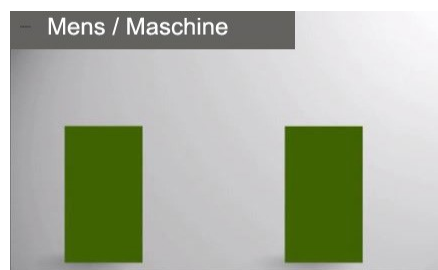
de zelfverzorging
de zelfvoorziening
de zelfredzaamheid

Ze is de belasting van de zelfverzorging en geeft bij verzorging van buitenaf problemen.

Meer oude mensen, meer werklozen, dus minder inkomstenbelasting dus minder belasting inkomsten voor de staat dus minder zorg van buitenaf.

Met de consumentenbelasting (of de nieuwe BTW) zou dat voor de overheid financieel geen probleem zijn, *want geconsumeerd wordt er altijd en geproduceerd wordt er genoeg.*

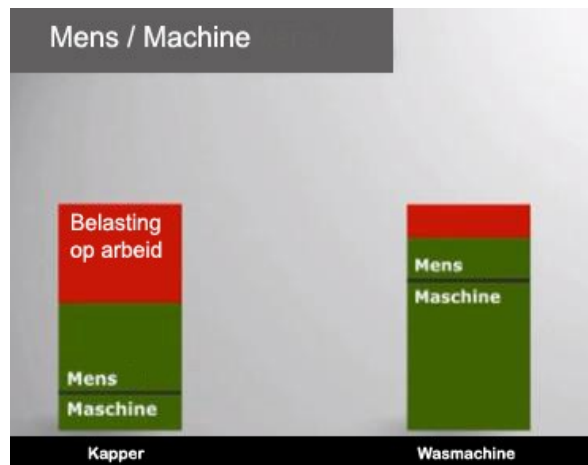
Maar juist bij de productie duikt een ander probleem op bij de inkomstenbelasting. Want in het huidige systeem is de *machine-arbeid vrijgesteld van belasting.*

Wanneer 2 producten vandaag hetzelfde kosten, waarvan het ene echter overwegend door mensen gemaakt wordt en het andere overwegend door machines, dan is in de prijs van het ene relatief veel belasting geheven (door mensen gemaakt) en in de prijs van het andere weinig (door machines gemaakt).

Omdat machines geen inkomen hebben, is hun arbeid grotendeels belastingvrij. Dat is net zoals bij zwart werk.

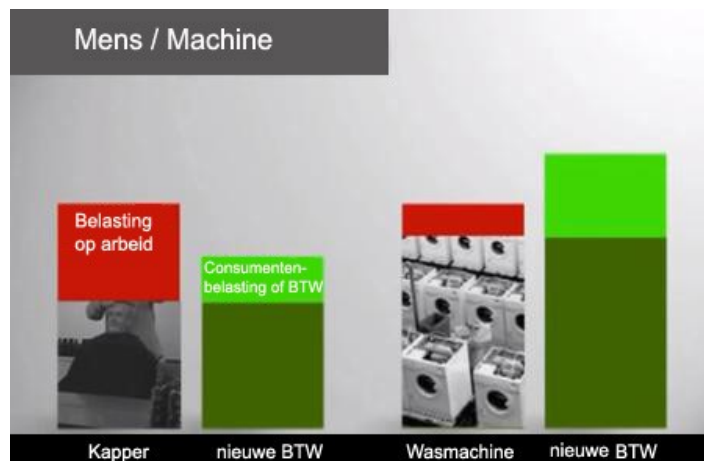
Links, bij de kapper en rechts, bij de wasmachine

Omdat de belastingen op menselijke arbeid geheven worden, worden bij de ene prijs (de kapper) veel belastingen geheven (het rode stuk) en bij de andere minder (de wasmachine).

Neemt men nu bij beiden alleen de effectieve prijs van de waarde creatie, zonder de vooraf ingecalculeerde belasting, en berekent op beiden een gelijk percentage consumentenbelasting (BTW), tot ze beide samen de belastingvolumes bereiken, die eerder in de rode vlakken afgebeeld waren, dan kost het ene minder (de kapper) dan nu het geval is en het andere meer (de wasmachine).

Omdat zo machine-arbeid niet meer via de belasting gesubsidieerd wordt.

Het werk van mensen en van machines zou belastingtechnisch *gelijkgesteld* moeten worden, omdat de belasting pas op het *resultaat* van de toegevoegde waarde wordt geheven.

Machines zouden niet alleen het werk overnemen, maar ook belastingopbrengst genereren.

En zou het kapsel voor de mannen bij deze consumentenbelasting nog hetzelfde kosten als nu, dan zou de gezamenlijke belastingopbrengst aanzienlijk stijgen.

Als de belastingen, zoals nu, voor het grote deel al in de productprijzen verwerkt zijn, dan gaan ze met het product ook de grens over.

Dan betalen de mensen in het buitenland mee aan het onderwijsstelsel, de infrastructuur, de sociale welstand van bijvoorbeeld Zwitserland mee, wanneer ze een product uit Zwitserland kopen.

Dat is de ene onrechtvaardigheid. En de andere?

Wat hier zo goedkoop uit het buitenland te koop is, is naast andere oorzaken ook daarom zo goedkoop, omdat daar minder overheidsuitgaven voor de mensen plaatsvinden, en er daardoor minder doorberekend wordt in de prijzen.

De consumentenbelasting (BTW) zou op alle importen worden geheven, op alles, wat voor de verkoop het land binnenkomt en op wat in het land zelf geproduceerd wordt, zou gelijke belasting worden geheven.

Het komt op alles, wat in het land verkocht wordt, want het komt ook de mensen ten goede, die in het land leven.

De consumentenbelasting *is echter geen exportproduct*.

Als het product de grens over gaat, dan gaat de belasting *niet* mee. Ieder land blijft *soeverein* om over zijn eigen staatshuishouding te kunnen beslissen.

En zal ook zelf zijn staatshuishouding betalen.

De consumentenbelasting is de juiste belasting van de globalisering. De eerlijke belasting voor eerlijke handel.

En hier werd ze uitgevonden, de belasting op de verkoop, de Brühlse Terrassen aan de Elbwal in Dresden.

Graaf Heinrich von Brühl had het idee van een afdracht op alle verkopen in het land. Zo'n 200 jaar later werd in de Bondsrepubliek Duitsland een soortgelijke belasting ingevoerd, maar heel anders berekend: de BTW

Ze geeft de arbeidsverdeling meer ruimte en is concurrentie neutraal. In Duitsland vormt ze met 19% intussen de grootste belastingpost.

In Zweden ligt ze op 25%

In Nederland ligt ze op 21%

Voor de toetreding in de EU is ze een vereiste. Ze is de toekomstige belasting.

Ze is de belasting van de verzorging van buitenaf.

Iemand, die aan de invoering van de BTW in Duitsland meegewerkt heeft is Dr.

Benediktus Hardorp.

Hij noemt ze *uitgaven- of consumentenbelasting* en is van mening, dat deze belasting de *enige* belasting moet zijn.

“Ik heb meegemaakt, dat de inkomstenbelasting constant een remmende werking heeft, en de consumentenbelasting (BTW) juist het *hele* prestatiegebeuren laat ontwikkelen”

“De uitgavenbelasting (BTW) stelt aan de mens duidelijker de vraag in welke richting hij in het leven wil gaan.” Dr. Benediktus Hardorp.

Götz Werner: Alleen BTW, dat zou het eenvoudigste zijn.
Dan heeft men de hele belastingsromslomp etc. niet meer nodig, dan is alles ervan bevrijd.

Maar als de belasting alleen nog maar de BTW is, waar blijft dan de belastingvrije voet?

Want de belastingvrije voet is in de belastingberekening *de sociale component*.

Bij de BTW betaalt iedereen een gelijk percentage belastingen in de prijs, of men nu arm of rijk is.

Hoe zal het de sociale component vergaan?

Götz Werner: Ja, dan doen we het volgende:
Dan krijgt iedereen voor zijn basisbehoefte de BTW terug.

Deze teruggave is het basisinkomen. De kring sluit zich.

We zijn weer bij het basisinkomen.

Maar niet met de vraag: “Hoe financiert men het?”, maar: “Hoe wordt de BTW sociaal?”

Het basisinkomen is de vergoeding van de BTW voor de basisbehoefte en wordt als vrijgesteld bedrag uitbetaald.

Vanuit de BTW gezien is het basisinkomen een logische stap naar de sociale component; als uitbetaalde belastingvrije voet.

Dat deze onvoorwaardelijk is, is vanzelf begrijpelijk.

Hoe zou de concrete uitwerking zijn?

Inkomsten		
1000	0	1000
1000	500	1500
1000	1000	2000
1000	2000	3000
1000	4000	5000
1000	8000	9000
BI	IN	BI+IN

BI = Basis-inkomen
IN = Inkomen uit werk

Laten we dat eens doorrekenen:

Aangenomen, dat het basisinkomen 1000 Euro zou zijn.

En dat zou iedereen krijgen, als uitbetaalde belastingvrije voet. Onafhankelijk, hoeveel iemand verdient.

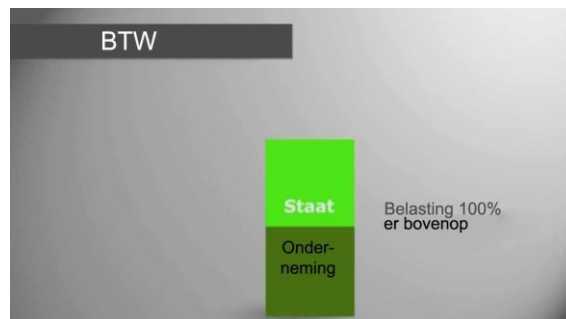
Wanneer je niets daarbovenop verdient, blijft het bij die 1000 Euro als verzamelinkomen.

Wie 500 Euro daarbovenop verdient, zou een verzamelinkomen van 1500 hebben. Wie een salaris van 1000 Euro heeft, zou met het basisinkomen over 2000 beschikken, etc.

Iedereen krijgt in dit voorbeeld 1000 Euro belasting als basisinkomen.

Hoeveel belasting betaalt men dan?

Als de belasting op arbeid vervalt en de belasting als BTW op de opbrengst van de waarde creatie komt, dan bedraagt ze ongeveer 100%.

In de verkoopprijzen zou dus ongeveer de helft van de verkoopprijs per saldo belasting zijn.

Wie ongeveer voor 10 Euro koopt, betaalt daarmee dus ook 5 Euro belasting

Wie 1000 Euro uitgeeft, heeft daarmee dus 500 Euro belastingen betaald.

1000 Euro heeft hij echter aan belastingen ontvangen.

Reëel heeft hij -500 Euro belasting betaald.

Of anders gezegd: Reëel heeft hij 500 Euro belasting gekregen.

Belastingprogressie					
Inkomsten			Uitgaven		
1000	0	1000	1000	500	-500
1000	500	1500	1500	750	-250
1000	1000	2000	2000	1000	0
1000	2000	3000	3000	1500	500
1000	4000	5000	5000	2500	1500
1000	8000	9000	9000	4500	3500
BI	IN	BI+IN	UIT	BEL	EBEL
BI = Basis Inkomen			BEL = Betaalde belasting		
IN = Loon			EBEL = effectieve belasting		

Wie 1500 Euro uitgeeft, betaalt daarbovenop wederom de helft in de prijs, 750 Euro, belastingen

1000 heeft hij gekregen.

Reëel heeft hij -250 Euro belasting betaald, of anders gezegd:

onder de streep met het basisinkomen 250 Euro belastingen ontvangen.

Wie 2000 Euro uitgeeft, heeft daarmee 1000 Euro belastingen betaald en dus reëel gezien geen belasting betaald, maar ook niet gekregen.

Pas wanneer je meer dan het dubbele van het basisinkomen bedrag uitgeeft, betaal je echt belasting.

Wie 3000 Euro uitgeeft, heeft daarmee reëel 500 Euro belasting betaald

Etc. Bij uitgaven, die dubbel zo hoog zijn als het basisinkomen, ligt het belastingtechnische nulpunt.

Van daaruit vindt een progressie plaats.

Wie 3000 Euro uitgeeft, betaalt daarvan een aandeel van 17% van het bedrag aan belastingen

Wie 5000 Euro uitgeeft, betaalt al een belasting deel van 30%

Bij nog hogere uitgaven gaat het belastingaandeel tot aan de 50%

En precies zo vindt ook een progressie plaats naar de andere kant

De sociale progressie in de BTW zou door het basisinkomen eenvoudig zijn. En vooral: werkzaam

Belasting progressie					
1000	0	1000	500	-500	-50%
1000	500	1500	750	-250	-17%
1000	1000	2000	1000	0	-
1000	2000	3000	1500	500	17%
1000	4000	5000	2500	1500	30%
1000	8000	9000	4500	3500	39%

Philippe Van Parijs: Gewoonlijk is het een argument van Links tegen consumentenbelasting, namelijk, dat ze *regressief* is.

Dat de armen een groter aandeel van hun inkomen betalen, als het een consumentenbelasting is en geen persoonlijke belasting.

Maar zoals de inkomstenbelasting nu functioneert, is ze in ieder geval ook niet meer progressief, omdat de rijke mensen meer mogelijkheden hebben, om een deel van hun inkomen te verstoppen of belasting via afschrijvingen af te trekken.

Wie het zich kan permitteren, minimaliseert zijn inkomen voor de belasting zo, dat de belastingdienst hem niet rechtstreeks kan pakken.

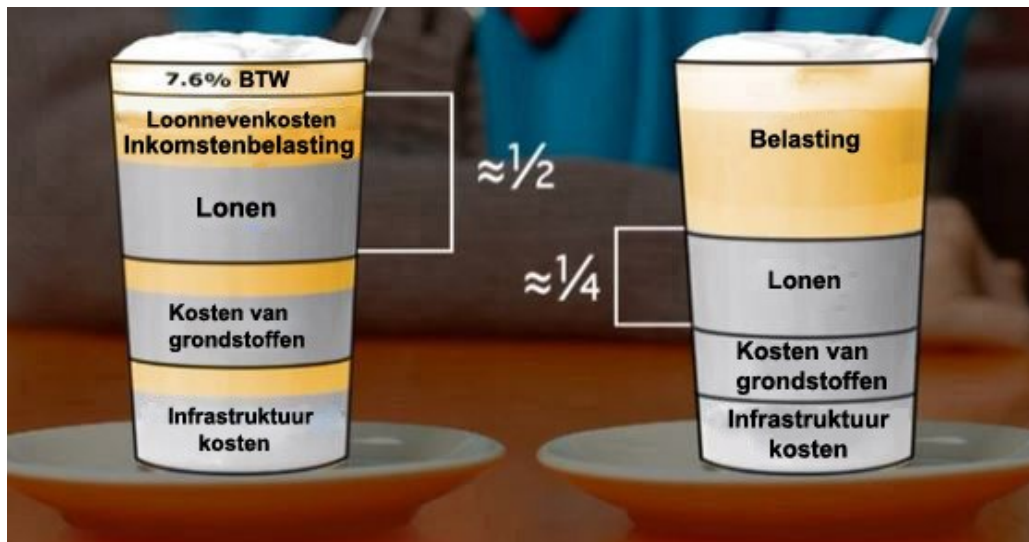
Diegene die zich dat niet kan permitteren, wordt belast.

Uiteindelijk wordt de inkomstenbelasting, zoals we gezien hebben, samen met de progressie in de prijs doorberekend, zonder dat een basisinkomen een sociale compensatie schept.

De inkomstenbelasting bestaat slechts nog schijnbaar.
(boerenbedrog, Augenwischerei)

Of anders gezegd: ze bespaart het kritische kijken. (Wat niet weet wat niet deert mentaliteit)

Zo ziet het eruit, als de belasting in één bedrag op het eindproduct komt (rechts).
 En zo (links), als ze in de vorm van belasting op inkomen al eerder in de
 productprijs verrekend wordt.
 Daar zijn de personeelskosten bijna de *helft* van de
 prijs. Rechts zouden zij ongeveer een *kwart* zijn.

Links staat de arbeid onder hoge kostendruk, ze beslaat het grootste aandeel van de prijs.

Snelle beslissingen m.b.t. wie niet meer direct nodig is.

Alle personeelsleden functioneren op de grens van de belastbaarheid en er is nauwelijks ruimte om iets nieuws te proberen.

Rechts is er meer speelruimte, minder stress en eerder de gedachte, om iemand extra in dienst te nemen.

Zo werkt de BTW op de arbeid.

Het basisinkomen gaat in dezelfde richting.

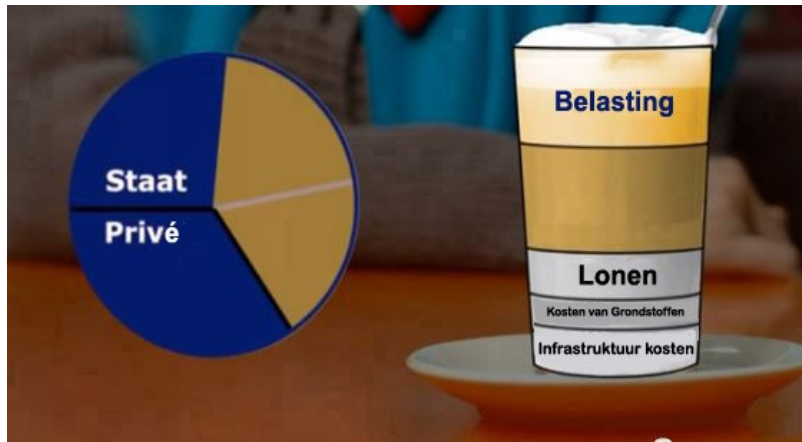
Een deel van het basisinkomen is al door de bestaande belasting betaald.

Het andere deel doet de belasting toenemen en groeit als basisinkomen in het privé, economische arbeidsinkomen in.

Ook bij degene, die de goederen leveren en de infrastructuur.

Alle belasting komt pas op het eindproduct, als het bij de klant staat.

Als dus deze Latte Macchiato bij de klant op de tafel staat, dan is de prijs zo samengesteld:

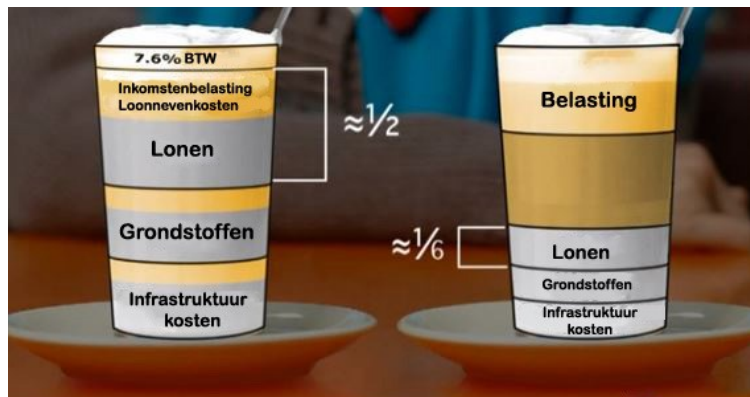

Het onderste derde deel is de prijs voor de productie van de Latte Macchiato. Het middelste derde deel is de prijs voor het basisinkomen.

Het bovenste derde deel van de prijs voor de overige overheidsuitgaven.

En overigens: alle prijzen zijn ook inkomen

- Het onderste derde deel zijn de inkomens van degenen, die onmiddellijk aan de waarde creatie meedoen.
- Het bovenste derde deel zijn de inkomens van degenen, die de algemene voorwaarden ervoor scheppen en de overheidsacties uitvoeren.
- Het middelste derde deel is het basisinkomen voor allen.

Vergeleken met nu zullen de arbeidskosten in dit café, niet meer bijna de helft van de prijs uitmaken, maar ongeveer een zesde deel.

De medewerkers en medewerkers krijgen dan hetzelfde inkomen - vandaag minus belastingen, dan plus basisinkomen.

Het basisinkomen groeit in het bestaande inkomen, de hoogte van het verzamelinkomen verandert niet.

Zo is het principe:

In de praktijk is het basisinkomen een nieuwe basis voor onderhandeling.

Bijvoorbeeld, als het te weinig is, wat ik met de arbeid verdien.
Misschien blijf ik dan liever thuis en zorg ik voor de kinderen, die immers ook een basisinkomen hebben. (zie Bijlage over kinderen met basisinkomen)

Of ik wil alleen nog maar in de hangmat:

Niet op kantoor – thuis!

Het maakt niet uit – wie innerlijk opzegt, kan met een basisinkomen ook meteen iets naar buiten doen en zelfstandig iets opbouwen.

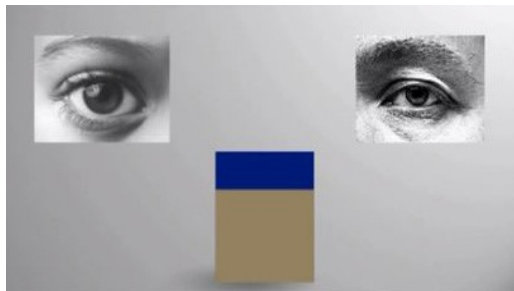
Alleen of met anderen.

Meer kansen voor indrukwekkende ideeën dan de omkoperij met lonen kan bieden.

Want een inkomen heeft iedereen en dat brengt iedereen al naar zijn werk mee.

Dan kan men ook eens iets nieuws beginnen. En kan men anderen vragen, of ze meedoen. Want die hebben ook een basisinkomen!

Maar misschien zou ik ook eenvoudigweg verder gaan met mijn gewone werk. Het basisinkomen geeft meer gelijkwaardigheid.

Meer nadruk op mijn eigen voorstelling, hoe het werk eruit moet zien. Werkelijke samenwerking.

En misschien moet dan de werkgever een beetje meer erbovenop doen. Er zou een en ander veranderen in de ondernemingscultuur.

Hoe hoog de arbeidslonen dan zullen zijn, dat is een *nieuweonderhandelingskwestie*.

De *onderhandelingskwestie* heeft vele gezichten:

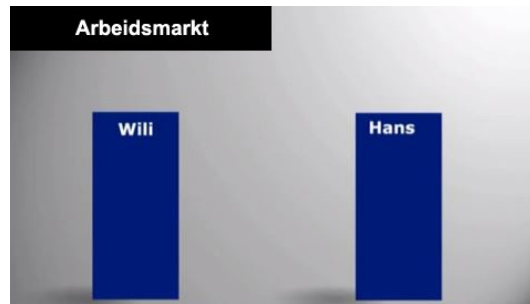
Als in een gezin slechts een van de partners een inkomen heeft, en de andere geen en de kinderen kindergeld, dan heeft van dat ene inkomen ook de ander een inkomen - en de kinderen.

Het basisinkomen maakt in zijn hoogte het inkomen los van de samenlevingsvorm van bedrijf en familie en richt het vanuit het democratische geheel op de individuele persoon.

Het basisinkomen is emancipatorisch.

Meer gelijkwaardigheid ook binnen het gezin. En betere kansen op de arbeidsmarkt.

Wili en Hans zijn collega's:

Hetzelfde bedrijf, gelijk werk, gelijk inkomen. We zijn in Zwitserland.

10000 Franken, daarvan kan men goed leven. Het maakt wel uit, hoeveel er daarvan leven.

Hans heeft een gezin – een vrouw en twee kinderen

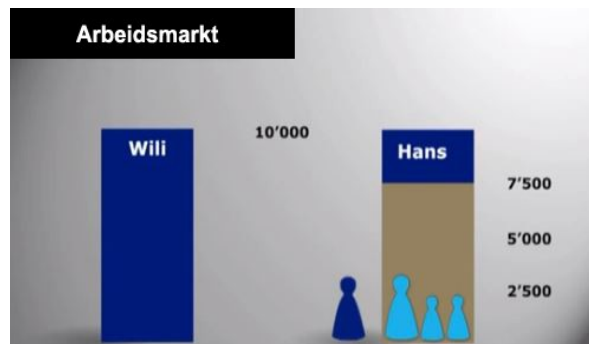
Laten we aannemen dat het basisinkomen in Zwitserland 2500 bedraagt en laten we verder aannemen dat kinderen de helft krijgen.

Dan zou de familie van Hans zijn basisinkomen -

- dat van zijn vrouw -

- en dat van zijn kinderen hebben

Bij elkaar: 7500 Franken

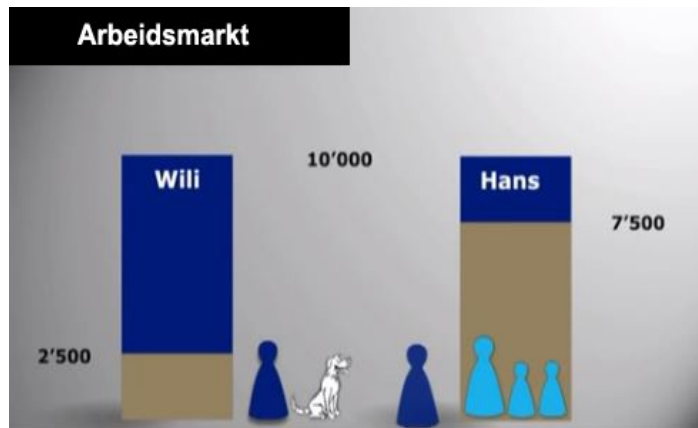

Dat geld moest Hans vroeger op zijn werk bij elkaar werken, zodat het gezin verzorgd kon worden.

Nu zou hij voor 2500 Franken kunnen werken en zou hij met zijn gezin toch hetzelfde als vroeger hebben.

Wili leeft alleen.

Nou ja, hij heeft nog een hond.

Maar honden hebben geen basisinkomen.

Met zijn basisinkomen zou Wili nog hetzelfde als daarvoor hebben, wanneer hij voor zijn werk 7500 Frank kreeg.

Dat betekent, Hans is nu duidelijk in het voordeel op de arbeidsmarkt.

Omdat hij een gezin heeft, omdat er een basisinkomen is, omdat hij een betere onderhandelingsbasis heeft en zijn werk veel gunstiger kan aanbieden dan Wili, zonder dat hij en zijn gezin daardoor minder geld hebben.

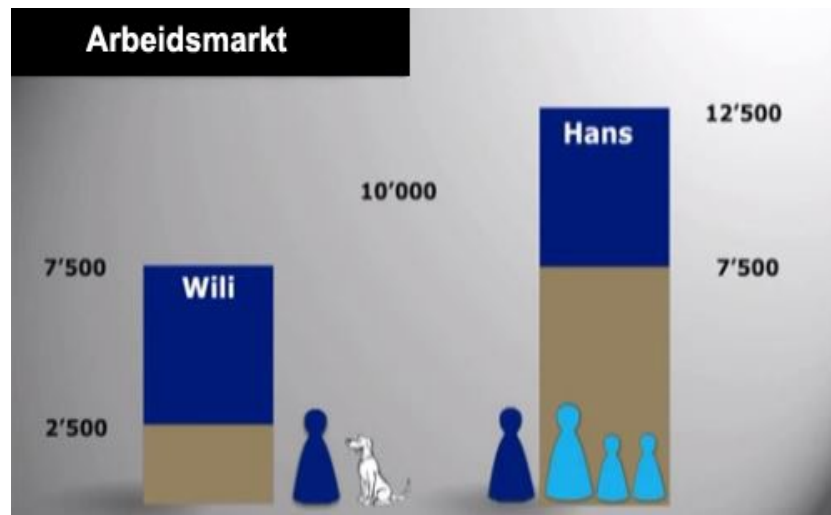
Wat betekent dat nu voor de hoogte van het arbeidsinkomen?

Dat voor hetzelfde werk heel verschillende inkomens betaald worden, dat zal niet gebeuren.

Het zal ook niet zo zijn, dat de hoogte van het inkomen nu alleen aan Willi relateert of alleen aan Hans.

De pendel komt op een nieuw niveau. En wel in het midden, bij 5000 Frank.

Hetzelfde bedrijf, hetzelfde werk, hetzelfde inkomen.

5000 Frank voor Wili en voor Hans.

[Hier ontstaat wel een probleem Hans gaat er 2500 euro op vooruit en Wili gaat er 2500 euro op achteruit. En wordt dus een punt van onderhandeling. Ik kan me niet voorstellen dat Wili het erbij laat zitten. Een moment van onderhandelen dus]

Naast de in geld meetbare toegevoegde waarde, is er nog een tweede waardevermeerdering, die zich niet in geld laat meten: het scheppen van onbetaalbare waarde, sociale, culturele, menselijke waarden.

Met de invoering van een basisinkomen zou het scheppen van onbetaalbare waarden toenemen.

Bijvoorbeeld in de gezondheid: Verpleging uit toewijding, Geestelijke activiteit, Tijd voor mensen, Onderwijs, dat kracht geeft, Vrij research op alle levensgebieden,

en een vrij ondernemerschap voor alles, wat de wereld vernieuwt.

Activiteiten, die niet te rationaliseren zijn en vaak ook niet te betalen.

Het basisinkomen zou ook de rust geven, om te overwegen, waarom het ons eigenlijk gaat. Zou de in geld meetbare waarde creatie daardoor afnemen?

Misschien, omdat velen dan nog maar twee dagen per week naar het werk gaan en de rest van de tijd voor hun oma - die ook een basisinkomen heeft – zorgen?

Dat zou met het huidige automatiseringsniveau niet tot een achteruitgang in de productie leiden.

Op een gezondere, angstvrijere, zelfbewuste en ideeënrijke maatschappelijke basis krijgen vele dingen een nieuwe waarde.

En veel zou mogelijk worden, wat nu in de startblokken blijft.

De economische dynamiek zou toenemen en daardoor ook de in geld meetbare waardevermeerdering.

Op dit punt gaat de film nog door met meningen van allerlei mensen, dat laat ik uit het verhaal, omdat bovenstaande precies aangeeft waar het om draait en iedereen aan de hand van deze gegevens zijn eigen mening kan vormen.

Evaluatie

Mijn indruk van de film is dat het een heel goed doordacht gegeven is en het nodigt uit om er verder over na te denken.

Maar ja, we leven in een wereld van bestaande verhoudingen en die zijn niet zomaar bereid e.e.a. te veranderen, want ja, angst regeert.

Vergeet niet de Bijbelse scene van 2000 jaar geleden met de vraag door Pilatus aan het volk: Wilt gij Jezus vrij of Barrabas? We kennen het antwoord.

Maar zoals we in het verleden de doodstraf hebben afgeschaft, zo zullen we in de toekomst het basis-inkomen invoeren.

Waarom zullen we het basisinkomen invoeren?

Omdat wij niet in een land willen wonen met tweederangs burgers, zo simpel is het. Wij willen allen als volwaardig meedoen.

Het is een moreel, ethisch

principe. Het is geen

ideologie.

We verheffen daardoor onze maatschappij en zeggen: iedereen moet kunnen leven, net zoals een moeder vanzelfsprekend haar kind verzorgt.

Het is geen illusie en geen opgelegd iets: het is een wilsimpuls vanuit het wezenlijk menselijke: ik wil het anders, en ik wil het ook anders, en ik ook, wij willen het anders.

Ik hoop van harte dat steeds meer mensen vanuit eigen inzicht er van overtuigd raken dat dit een goede zaak is en zich ervoor willen inzetten.

's Gravenmoer, oktober 2013

Jan Sterenborg

Verwijzingen:

Grund-Einkommen, Ein Film-Essay von Daniel Häni und Enno Schmidt

Duitse versie:

<https://www.youtube.com/watch?v=gEsKRsjou5k>

Korte Duitse versie:

https://www.youtube.com/watch?v=gGhcbD_0L2U

De film met Nederlandse ondertiteling

https://www.youtube.com/watch?time_continue=721&v=ExRs75isitw

Tussen Burger en Gemeente. Over de rechtsstaat en de wegen die de burger ter beschikking staan:

<https://www.lulu.com/shop/search.ep?keyWords=tussen+burger+en+gemeente&type>

=

door Jan Sterenborg 2013

Bijlage

Het Scheppen van waarde

Waarde is een moeilijk begrip omdat het een relatief iets is.

Dat wat voor de ene mens heel veel waard is, is voor de andere mens nutteloos. Het gaat eigenlijk om het scheppen van een meerwaarde.

Gaan we uit van het kopje koffie dat later in de film als voorbeeld aan bod komt: de ober kan u koffiebonen brengen, water, melk, een kloppertje, lucifers en een gasbrandertje, een koffiemolen, een suikerbiet, etc.

Al deze losse grondstoffen kunnen leiden tot een heerlijk kopje koffie.

De *omzetting* van de ruwe grondstoffen naar het uiteindelijke kopje koffie is het scheppen van meerwaarde.

U wilt daar ook voor betalen, terwijl als de ober u de losse grondstoffen voorzet u waarschijnlijk nogal gepikeerd de zaak verlaat. En als ze dat bij alle klanten zouden doen dan kunnen ze weldra de zaak sluiten.

Los van de handelswaarde van producten en diensten hebben grondstoffen een eigen intrinsieke waarde, dat zijn de eigenschappen van die grondstoffen. Zo is het ene materiaal hard en het andere zacht, dan zijn er materialen die stroom geleiden en andere weer niet, etc. kennis van deze eigenschappen (natuurwetenschap, eigen ervaring) leidt tot nieuwe toepassingen b.v. het zand in de woestijn kan gebruikt worden om glas van te maken of computer geheugens (silicium).

Deze kennis leidt er ook toe dat je b.v. beter dakpannen als dakbedekking kunt gebruiken dan leem. Als het regent spoelt de leem weg en staat je huis onder water. Kennis kan ook een waarde vertegenwoordigen als je die als dienst aanbiedt bv door een adviesbureau automatisering of zzp-er die alles van lassen weet.

In principe kan een mens heel veel zelf doen maar ook daar zijn grenzen aan en omdat we met zovelen zijn kan het prettig zijn dat de ene mens dit doet en de andere mens dat.

“Kan”, omdat de handelingen wel een welzijnsverhogende gerichtheid dienen te hebben en dat is vaak niet het geval.

Door al deze diensten en omvormingen neemt ons gevoel van welstand en als het goed is van welzijn, toe.

Het scheppen van de meerwaarde biedt de individuele mens kansen om iets nieuws in het maatschappelijke verkeer in te brengen. Dit nieuwe kan een product zijn maar

ook een dienst. Het overgrote deel van al onze menselijke handelingen echter is er om dat wat er vroeger aan meerwaarde gecreëerd is *in stand te houden*.

Bijlage over kinderen met basisinkomen

Dit kan ook een punt van discussie zijn. In Nederland is men niet zo happig op kinderen beneden de 18 jaar met een eigen inkomen. Wat de reden daarvan is weet ik niet, maar het is mi. niet anders dan met kinderbijslag. Uiteindelijk beheren de ouders het geld. Je zou het in Nederland ook zo kunnen inrichten dat kinderen een oplopende kinderbijslag krijgen tot 18 jaar die dan in het 18de jaar gelijk wordt met het basisinkomen? Als overgangssituatie kunnen we in Nederland misschien de kinderbijslag handhaven en als er meer vertrouwen is in het basis-inkomen dan ook voor kinderen dit invoeren.

Bijlage arbeid en uitkeringen ivm buitenlanders

In de EU geldt vrij verkeer van mensen en goederen. Wat gebeurt er?

Polen, Bulgaren etc. komen naar Nederland om te werken.

Daar is niets mis mee, alleen als er geen werk meer is dan vragen deze mensen een uitkering aan en blijven in Nederland.

Een zeer ongewenste situatie.

Wat is de oorzaak van deze scheefgroei?

De oorzaak is dat er in Nederland een koppeling is tussen uitkeringen en lonen cq werk.

Kunnen we daaraan iets doen?

Ja, we kunnen uitkeringen afschaffen en als Nederland een Basisinkomen invoeren. Het beste zou zijn dat binnen de EU alle landen dat zouden doen.

Een Basisinkomen is dan gekoppeld aan het *staatsburgerschap*.

Als er geen werk meer te vinden is in Nederland dan moeten de mensen uit het buitenland na bepaalde tijd (in Zwitserland meen ik 3 maanden) terug naar hun eigen land en daar is niets mis mee. Of als het basisinkomen is ingevoerd zouden ze langer kunnen blijven en geven dan in Nederland hun verdiende geld en het basisinkomen dat ze van hun eigen land ontvangen uit.

Voordeel voor de Nederlanders zelf is dat de tweederangsburger mentaliteit verdwijnt en het gemanipuleer met mensen zonder werk ophoudt met andere woorden: we krijgen er een menswaardiger samenleving voor terug!

Het zou voor het eerst in de geschiedenis een echt sociaal fundament in Europa leggen. Het gaat om een morele verheffing van onze samenleving: het Basisinkomen als burgerrecht.

Door: redactie
27-2-14 - 09:33 bron: AD/RD

Burgemeester Aboutaleb van Rotterdam © ANP.

De komst van Roemenen en Bulgaren naar Rotterdam kan dramatische gevolgen hebben voor de stad. Daarvoor vreest burgemeester Ahmed Aboutaleb.

Hij gaat binnenkort kijken in het Duitse Mannheim, dat wordt overspoeld met arbeidsmigranten sinds Roemenië en Bulgarije zijn toegetreden tot de EU. 'De samenleving is er ontwricht. Hele flatblokken zijn volledig bewoond door Roma.'

Aboutaleb was gisteravond een van de sprekers op een debat in Rotterdam over de EU. 'Ik ben voorstander van de EU, maar de Europese uitbreiding heeft ook nadelen.'

Bijlage uitslag Europees referendum

Data 15/01/2014 22:34:31 [refresh now](#)

	Code	State	Today	Total	Quotum	% of Quotum	Target	% of Target	Web	Paper	Inhabitants	% of Inh.
1	BG	Bulgaria	+0	32.006	13.500	237,1%	23.499	136,2%	30.006	2.000	7.261.000	0,440%
2	SI	Slovenia	+0	9.255	6.000	154,3%	10.444	88,6%	9.255	0	2.062.000	0,450%
3	HR	Croatia	+0	12.194	9.000	135,5%	15.666	77,8%	12.193	1	4.258.000	0,290%
4	BE	Belgium	+0	19.010	16.500	115,2%	28.721	66,2%	19.008	2	11.162.000	0,170%
5	EE	Estonia	+0	4.884	4.500	108,5%	7.833	62,4%	4.862	22	1.283.000	0,380%
6	NL	Netherlands	+0	20.337	19.500	104,3%	33.943	59,9%	20.337	0	16.795.000	0,120%
7	HU	Hungary	+0	14.514	16.500	88,0%	28.721	50,5%	14.513	1	9.894.000	0,150%
8	FR	France	+0	37.415	55.500	67,4%	96.606	38,7%	37.413	2	63.820.000	0,060%
9	SK	Slovakia	+0	6.352	9.750	65,2%	16.971	37,4%	6.351	1	5.413.000	0,120%
10	SE	Sweden	+0	9.601	15.000	64,0%	26.110	36,8%	9.601	0	9.595.000	0,100%
11	ES	Spain	+0	25.420	40.500	62,8%	70.496	36,1%	23.419	2.001	46.958.000	0,050%
12	AT	Austria	+0	8.408	14.250	59,0%	24.804	33,9%	8.055	353	8.477.000	0,100%
13	DE	Germany	+0	40.542	74.250	54,6%	129.243	31,4%	37.765	2.777	80.640.000	0,050%
14	ALL	28 of Europe	+0	285.042	574.500	49,6%	1.000.003	28,5%	276.914	8.128	504.685.000	0,060%
15	PT	Portugal	+0	6.871	16.500	41,6%	28.721	23,9%	6.869	2	10.609.000	0,060%
16	DK	Denmark	+0	3.200	9.750	32,8%	16.971	18,9%	2.817	383	5.612.000	0,060%
17	CZ	Czech Republic	+0	4.572	16.500	27,7%	28.721	15,9%	4.126	446	10.519.000	0,040%
18	UK	United Kingdom	+0	10.111	54.750	18,5%	95.300	10,6%	10.109	2	64.231.000	0,020%
19	EL	Greece	+0	2.869	16.500	17,4%	28.721	10,0%	2.868	1	10.758.000	0,030%
20	FI	Finland	+0	1.622	9.750	16,6%	16.971	9,6%	1.504	118	5.436.000	0,030%
21	RO	Romania	+0	4.082	24.750	16,5%	43.081	9,5%	4.078	4	19.858.000	0,020%
22	LU	Luxembourg	+0	630	4.500	14,0%	7.833	8,0%	629	1	542.000	0,120%
23	IE	Ireland	+0	1.170	9.000	13,0%	15.666	7,5%	1.170	0	4.662.000	0,030%
24	PL	Poland	+0	4.765	38.250	12,5%	66.580	7,2%	4.760	5	38.548.000	0,010%
25	IT	Italy	+0	4.531	54.750	8,3%	95.300	4,8%	4.525	6	59.789.000	0,010%
26	MT	Malta	+0	194	4.500	4,3%	7.833	2,5%	194	0	419.000	0,050%
27	CY	Cyprus	+0	112	4.500	2,5%	7.833	1,4%	112	0	1.117.000	0,010%
28	LT	Lithuania	+0	221	9.000	2,5%	15.666	1,4%	221	0	2.956.000	0,010%
29	LV	Latvia	+0	154	6.750	2,3%	11.749	1,3%	154	0	2.011.000	0,010%

In het inmiddels vierde boek van Rients Hofstra² kwam een opmerking over het onvoorwaardelijk basisinkomen (OBI) naar voren die mij noopte een reactie daarop te schrijven. Middels de reactie hoop ik duidelijk te maken dat het Basisinkomen niet draait om gratis geld of andere misvattingen als: wie zal dat betalen. Het Basisinkomen is mi. noodzakelijk voor de toekomstige mensheid en is betaalbaar.

Beste Rients,

ben begonnen met je vierde boek *Recht Rust Regelmatig* met als ondertitel *Denk eens anders (out of the box)*.

Ik houd van je stijl vooral de conversaties tussen mensen spreekt mij zeer aan. Waarom? misschien omdat Goethe in het Sprookje van de groene slang zegt:

Wat is verrukklijker dan goud? Vroeg de koning

Het licht, antwoordde de slang.

Wat is verkwikkender dan licht? Vroeg de koning.

Het gesprek, antwoordde de slang.

Goethe: Het sprookje van de groene slang en de schone lelie

Omdat ik meen wat misverstanden rond het Onvoorwaardelijke Basisinkomen (OBI) te moeten ophelderen het volgende als poging:

Mensen praten ivm OBI vaak over gratis geld etc dat is een misverstand, het gaat om een recht, een burgerrecht een volgende (noodzakelijke) stap in de ontwikkeling van ons mens-zijn.

Voor het eerst in de geschiedenis betreden we het sociale veld.

Waarom voor het eerst?

Omdat dan de basisvoorwaarden voor iedereen hetzelfde zijn.

Vergelijk twee schakers:

het maakt niet uit of de een arm is of de ander rijk

met een bord, de stukken en de spelregels kunnen ze samen spelen.

Verschillen zullen er altijd blijven bestaan maar als samenleving dienen we voor iedereen de voorwaarden te scheppen. Voor iedereen.

Het maakt niet uit als we iedereen in Nederland 2000 euro geven.

Waarom maakt dat niet uit?

De verhoudingen blijven hetzelfde

² Rients Hofstra heeft inmiddels vier boeken geschreven waarin een nieuwe politieke aanpak uit de doeken gedaan wordt: *Romke D'13*, *Revolutie: Wat als....?*, *Roerig evenwicht* en *tenslotte Recht rust regelmatig met als ondertitel: Denk eens anders*.

en de inflatie doet zijn werk
er verandert bijna niets.

Dus als we over het OBI spreken moet er iets bij komen opdat er wel iets verandert: en dat doen we via de BTW (communicerende vaten).

De BTW wordt tegelijkertijd met de invoering van het OBI *aangepast* ingevoerd.

En wat houdt die aanpassing dan in?

De BTW wordt een glijdende schaal van laag naar hoog tarief³:

- Producten en diensten die weinig milieubelastend zijn en het leven dienen worden laag belast
- en luxe producten en milieubelastende producten en diensten worden hoog belast.

Ook culturele zaken als boeken vallen mi onder het lage tarief.

Hoe het BTW tarief precies vorm krijgt is onderwerp van politiek- en maatschappelijk debat.

<i>Biologisch dynamisch geteelde sla</i>	<i>0% BTW</i>
<i>Biologische sla van de koude grond uit NL</i>	<i>1 % BTW</i>
<i>Gangbare sla van de koude grond uit NL zonder bestrijdingsmiddelen</i>	<i>2% BTW</i>
<i>Biologische sla uit NL uit de kas</i>	<i>4% BTW</i>
<i>Gangbare sla uit de kas</i>	<i>6% BTW</i>
<i>etc.</i>	
<i>Sla uit buitenland</i>	<i>10% BTW</i>
<i>etc.</i>	

Voorbeeld hoogte BTW tarief voor krop sla⁴

Veralgemeineren we bovenstaande voorbeeld van de sla op de meer algemene categorie “gewassen” dan kunnen we een tabel opstellen waarin de punten staan die van belang zijn voor de bepaling van de hoogte van de BTW. Twee zaken zijn zeer van belang: gezondheid en milieu.

³ Denken we aan een krop sla die in de winkel ligt: komt die uit het buitenland of uit Nederland? is die biologisch of gangbaar? is die van de koude grond of uit de kas? is er gespoten of niet? Allemaal zaken die van invloed zijn op de hoogte van het BTW tarief.

⁴ Deze benadering is effectiever dan bv subsidies verlenen

Tabel:

- wordt er gen-gemodificeerd of natuurlijk zaigoed gebruikt
- komt het gewas van de volle grond of uit de kas
- wordt het gewas traditioneel geteeld of op biologisch of op biologischdynamische wijze of anders
- worden er bestrijdingsmiddelen gebruikt of niet
- de afstand van producent naar consument (binnenland-buitenland)
- etc.

uit deze tabel wordt een formule ontwikkeld om de BTW hoogte vast te stellen. Zo zien we dat dan niet alleen de markt maar de prijs bepaalt maar ook de politieke wil in de zin van wat vinden wij goed voor ons mensen en wat vinden wij goed voor ons milieu.

En zo moeten er in de toekomst voor alle goederen en diensten dergelijke BTW tabellen opgesteld worden waaruit de BTW hoogte voor de betreffende goederen en diensten komen rollen, die dan weer afhankelijk van veranderingen in de markt en de politieke voorkeuren jaarlijks bijgesteld kunnen worden.

Wat we zien gebeuren is dat naarmate mensen meer geld te besteden hebben er meer geld uitgeven wordt aan luxe goederen en diensten en dat er dan dus via de BTW meer geld terug stroomt naar de gemeenschappelijke pot. Naarmate men meer te besteden heeft stroomt er meer geld terug dan er ontvangen wordt via het OBI en zo betaalt men dus proportioneel mee aan de financiering van het OBI. Over gerechtigheid en solidariteit gesproken en dit alles ook nog eens in vrijheid, want de mensen met meer geld worden niet gedwongen om luxe spullen te kopen. De mensen met minder te besteden betalen ook mee aan het OBI via de BTW en afhankelijk van bescheidenheid en prioriteitstelling veel of weinig.

Een tweede maatregel zal zijn dat de *loonbelasting* afgeschaft wordt. Dit betekent dat arbeid veel goedkoper wordt voor de werkgevers, waardoor de concurrentiepositie verstevigd wordt. Verder is het veel eenvoudiger door het OBI van baan te wisselen hetgeen het algemene werkklimaat ten goede komt (ontslagrecht wordt soepeler).

Bijkomende voordelen zijn dat talloze voorzieningen zoals kinderbijslag, AOW studiebeurzen etc. afgeschaft kunnen worden. Zeer veel ambtenaren worden overbodig. De sociale diensten kunnen grotendeels afgeschaft worden. Er zullen nog wel mensen met problemen overblijven maar met een OBI zal dat aantal *aanzienlijk* dalen.

Mensen gaan weer vanuit zichzelf aan de slag om hun situatie te verbeteren zonder de angst dat als ze ontslagen worden of als er iets mislukt ze direct in de ellende zitten. Er is een basis.

Dus er is mi geen andere weg, het grootste deel van de OBI is er al via uitkeringen en voorzieningen, het extra deel komt uit de BTW inkomsten dus er is mi geen enkele belemmering om het OBI niet in te voeren. De resultaten uit Canada bevestigen dit ook.

Wie bescheiden en gezond wil leven kan dat via het OBI en kan via eigen inspanning zijn levensomstandigheden verbeteren door loondienst of eigen initiatief.

Nu de politieke wil nog.

Groeten van Jan Sterenborg

ps

Het OBI is gebonden aan *staatsburgerschap* dus buitenlanders kunnen hier wel komen werken maar hebben geen recht meer op uitkeringen. Dus als het werk ophoudt moeten ze terug of geven hier hun eigen geld uit.

Verder is het goed na te denken ivm robotisering over het belasten van machinearbeid. Nu is het zo dat mensenarbeid relatief zwaar belast wordt maar het gebruik van machines niet. Dit ook met het oog op het steeds minder worden van banen door mechanisering, industrialisering, automatisering, globalisering en ten slotte robotisering. Als we niets doen komt de ramp vanzelf.